

ပင်လယ်
လှေကား
မြေကွက်

မြေကွက်မြေ

ပင်လယ်ကို လရောင်နဲ့ မျှားရတယ်
မေမေ...သို့

အပျိုစင်အလှ မေမေငယ်စဉ်က

သားသမီး ၇ ယောက်ရှိသည့် မေမေ

ကဗျာဆရာရဲ့ ကျေးဇူးစကား

၂၀၀၆ ခု၊ စက်တင်ဘာ (၂၀) မှာ
ကျွန်တော့်အသက် (၅၀) ပြည့်ပါတယ်။
ကျွန်တော့်အသက် (၅၀) ပြည့်တဲ့
ရွှေရတုမွေးနေ့အမှတ်တရအ ဖြစ်
ကဗျာအပုဒ်(၅၀)ကို စာအုပ်ထုတ်မယ်ဆိုပြီး
ရည်စူးစုစည်းခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။
ကျွန်တော့်အသက်ကို
(၅၀)ပြည့်အောင်မွေးပေးခဲ့တဲ့
ကျွန်တော့်မေမေ ဒေါ်စောသိန်း။
ကျွန်တော့်ဆန္ဒကို
အကောင်အထည်ဖော် ထုတ်ဝေပေးတဲ့၊
အတွင်းခေါင်းစဉ်ငယ်များ ကို
စိတ်ပါလက်ပါ မျှယူ ကူရွေးပေးတဲ့
ကျွန်တော် နဲ့ မွေးရက်တူ စာရေး ဆရာမ ဂျူး။
ကဗျာစာအုပ်နာမည် ကို စိတ်ဝင်စားပျော်ရွှင်စွာ ရွေးချယ်ပေးတဲ့
ကိုမြင့်ဇော်။
ကဗျာစာအုပ်မျက်နှာဖုံးကို မအားလပ်တဲ့ကြားက ရေး ဆွဲပေးတဲ့
အဆိုတော် ၊ ပန်းချီဆရာ နေမျိုးဆေး။

မျက်နှာဖုံးဓာတ်ပုံအတွက်

ပုပ္ပားမှာ ကြာကန်လိုက်ရှာပေးခဲ့ဖူးတဲ့

ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင်

ဓာတ်ပုံဆရာလွင်မိုး (ကဗျာဆရာမောင်မိုး)နဲ့ ဇနီးမေသူ။

အတွင်းခေါင်းစဉ်ငယ်

အဖွင့်ကဗျာများ ကို လက်ရေး ,ရေး ပေးကြတဲ့

ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင် (ဦး)ကျောဟိန်း၊ လူမင်း၊ စိုးမြတ်သူဇာ၊

စိုးမြတ်နန္ဒာ၊ အိန္ဒြာကျော်ဇင်၊ သက်မွန်မြင့်၊ မိုးယုစံ၊

သစ်သစ်မြင့်ဆိုင်နဲ့ ကဗျာဆရာ သစ္စာနီ(ကိုရဲ)။

စာအုပ်အပြင်အဆင်နဲ့ ကဗျာအထားအသိုအတွက်

အလုပ်တွေ အများ ကြီးကြားက

စိတ်အားထက်သန်စွာ

ဦးနှောက်စား အလှဆင်ပေးတဲ့

ဒါရိုက်တာမီးပွားနဲ့

ကဗျာဆရာ၊ ဒီဇိုင်းနာ လူဇော်သစ်။

ကဗျာများ ကို ရွေးချယ်ဖော်ပြပေးခဲ့တဲ့

မဂ္ဂဇင်းအသီးသီးမှ အယ်ဒီတာများ ။

အားလုံးကို

“လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်” လို့

ကျေးဇူးစကားမဆိုရင်

ကျွန်တော် မေမေ့သား ပီသမှာ မဟုတ်ပါဘူး။

၂၀၀၉ ခု၊ စက်တင်ဘာ (၂၀) မှာ

ကျွန်တော့်အသက် (၅၃)နှစ် ပြည့်ပါပြီ။

ဒီကဗျာတွေ နဲ့

မေမေ့ကို မွေးကျေးဇူးဆပ်ပါတယ်။

....စွာဖြင့်

မြင့်ဦးဦးမြင့်

(53,09,08.19)

6:05 PM

*

သတ္တ

အဲ့

ငါ့ပတ်ဝန်းကျင်မှာ

ကြယ်တွေ တဖြုတ် ဖြုတ်

ကျဆုံး၊ ဆုတ်ခွာ၊ ခိုးထောင်၊ လက်ဖြောက်

ဘယ်နှယောက်ဖြောက် စွန့်ခွာသူ 'အလှည့်ကျ' မလဲ။

ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ် မေးကြည့်တယ်

'အဆိုသက်ရှိ သလောက်ပဲ'တဲ့။

လျှော့တိ လျှော့ဂဲ

မေ့တိ မေ့လျော့

အသက်ရှူတာ သိပ်မျှော့ဆုန်းတဲ့ ကောင်။

ပန်းကြွေတာ မဆန်းဘူး

လူဆိုးတာ သေမျိုးချဆုံးပဲ

ဆင်ခြေတွေနဲ့ ကျားကန်

အလကား နေရင်း မာန်တက်

မင်းသိုက်မွန်ရက် ကျိုးမြ

ဗြတ်ခနဲ အသိကန့်ခိုး

ယောင်တိ ယောင်နှ

ကယောင်ချောက်ချား

အိုး... ဘုရားရေ...။

၃၈

ဘာမှ ပြင်ဆင်မထားရသေးပါလား။

အသက်ကို ငုံ့ပြောသင့်လျက်တော့

နာက်မသားက မတောက်တခေါက်

အဆိုတရားက မှန်ကန်မှန်ကန်

ဆင်ခြင်တဲ့တရားက ကပြန်ကချော်

အပျော်တမ်း ဝါသနာရှင် . . . အဆင့်သာသာ .

အူဝဲ . . .

. . . အူဝဲ . . .

. . . အူဝဲ . . .

မေ့ကတည်းက (သေဖို့) နှလုံးရဲရဲတဲ့ စာချုပ်အော်သံ

ကတည်းမှာ အသက် (၁၂၀) ဖြည့်ပေးသော် . . . တဲ့

ဒီတောင်ကို ကယ်သူ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့အဖို့ကဲ။

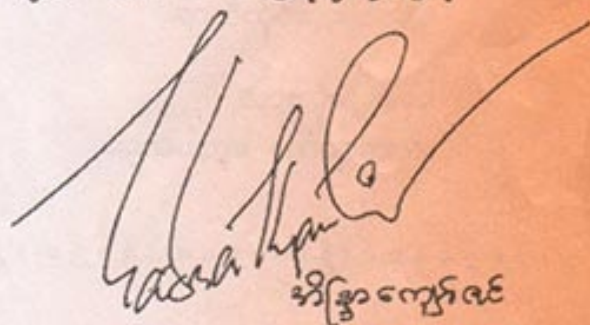
ဒီကမ္ဘာကြီးထဲက ပြန်ထွက်မသွားခင်

အသက်ရှင်တာ အာမခံပြာယ်ရှိသလဲ

အာမခံပြာယ်ရှိအောင် အာရပ်ခဲ့သလဲ

(လက်တို့ဖြိုး လာမခေါ်ခင် . . .)

ဖြေနိုင်ဖို့ အဆင့်သင့်ပြင်ထား . . . ပြင်ဖို့၊ ဦး၊ ဦး၊ ပြင်။ ”

အိန္ဒြာကျော်ရင်

အမေကို ဖွဲ့ဆိုခြင်း

ကမ္ဘာပေါ်မှာ

လူသားအားလုံးအတွက်

အမေတွေ အသက်ရှင်နေကြပါတယ်။

ရှုရှိုက်တဲ့ လေ

အမေရဲ့ အကြင်နာ

သောက်သုံးတဲ့ ရေ

အမေရဲ့ ကရုဏာ။

နေထိုင်တဲ့ မြေ

အမေရဲ့ မေတ္တာ။

သဘာဝ အမွေ

ရေ မြေ တော တောင်

အစိမ်းရောင်အေးမြခြင်း

“အမေ” သီချင်းတစ်ပုဒ်လေ။

အမေရဲ့သီချင်း

နှိုးညှံခြင်း

သိမ်မွေ့ခြင်း

ခွင့်လွှတ်ခြင်းများ ပျော်ဝင်

အားအင်တိုးသစ်၊ စိတ်အညစ်အကြေး

ဆေးကြောသုတ်သင်၊ ထိန်းကွပ်ပဲ့ပြင်

လူယဉ်ကျေးမှုတစ်ရပ်

ထပ်ဆင့်မြင့်မားစေရဲ့။

အမေ ရှိရင်

ငွေရှိတယ်

လေကောင်းလေသန့် ရှိတယ်

ရေကြည်ချိုအေး ရှိတယ်

မြေဆီမြေနှစ် ရှိတယ်

အချစ် ရှိတယ်

ပြီးတော့ ...

ကမ္ဘာကြီးလည်း ရှိနေဦးမှာ ပါပဲ။

အမေရဲ့အကြင်နာနဲ့

ကမ္ဘာကြီးကို ပွေ့ထွေး

နွေးမြစေမယ်။

အမေရဲ့ကရုဏာနဲ့

ကမ္ဘာကြီးကို စောင့်ထိန်း

စိမ်းလန်းစေမယ်။

အမေရဲ့မေတ္တာနဲ့

ကမ္ဘာကြီးကို ရှိုက်နမ်း

ကျန်းမာစေမယ်။

အမေ

နေမှာ လမှာ ၊ နေ့မှာ ညမှာ

နေရာတိုင်းမှာ ရှိတယ်။

အမေ

နေ့မှာ မိုးမှာ ဆောင်းမှာ

ရာသီတိုင်းမှာ ရှိတယ်။

အားလုံးရဲ့အမေ

မသေပါဘူး၊ သေချာတယ်။

၁၉၈၄ ၊ ဇွန် ၊ ၀၂ မှာ ဖွဲ့နွဲ့ ၊ ၁၉၈၅ ၊ ဖေဖော်ဝါရီ ၊ ဒဂုံမဂ္ဂဇင်းမှာ ဖော်ပြ

*

ရွှေမေမေ

မေမေက

မိုးကောင်းကင်ဆိုတော့

ကျွန်တော်

ကြယ်ကလေး ဖြစ်ခွင့်ရတာ ပေါ့။

မေမေက

စစ်မြေပြင်ဆိုတော့

ကျွန်တော်

သူရဲကောင်း ဖြစ်ခွင့်ရတာ ပေါ့။

မေမေက

နှင်းဆီပင်ဆိုတော့

ကျွန်တော်

ပန်းကလေး ဖြစ်ခွင့်ရတာ ပေါ့။

မေမေက

ပင်လယ်ပြင်ဆိုတော့

ကျွန်တော်

လှိုင်းကလေး ဖြစ်ခွင့်ရတာ ပေါ့။

မေမေက

ကျွန်တော် ရဲ့ရေသောက်မြစ်ပါ

ကျွန်တော် (၄၃) နှစ် အထိ

ကြယ်ကလေးလို လင်းလက်

သူရဲကောင်းလို ရဲရင့်

ပန်းကလေးလို မွှေးမြ

လှိုင်းကလေးလို လူးလွန့်

အခွန်ရှည်ကြာနေနိုင်တာ

ဆေးဘက်ဝင်လို့ပါ။

ကျေးဇူးကြီးမားလှပါတယ်။

ငယ်ငယ်တုန်းက

ကျောက်သင်ပုန်းပေါ်မှာ

မေမေသင်ပေးတဲ့ ဝလုံးလေးတွေ

ဒီတစ်သက်

အသုံးချလို့ မကုန်တော့ပါဘူး မေမေ။

(မေမေရဲ့ ၆၄ နှစ် ဖြည့် မွေးနေ့သို့)

၁၉၉၉ ၊ ဇွန် ၊ ၂၉ မှာ ဖွဲ့နွဲ့ ။ ၁၉၉၉ ၊ ဩဂုတ် ၊ ရွှေအောင်လံမဂ္ဂဇင်းမှာ
ဖော်ပြ

အတွင် :ရေ:

အရေ: ထဲ

အထူးပြုလုပ်ချက်တွေ နဲ့

ရုပ်ရှင်ဆန်နေပြန်ပြီ။

ဒီရာသီက

လေတိုက်ရုံနဲ့ သစ်ရွက်ကြွေတယ်။

စိတ်က အညှာလွယ်တုန်း

ငယ်သံပါအောင် ပြုံးခဲ့ရ

ဒီဘဝကို ဘယ်နှရာသီထမ်းမလဲ

ကျမ်းမကျေရင် လမ်းတွေ မှာ :မယ်။

လေထဲမှာ ရနံ့တွေ ဝင်းပဖို့

မြေကြီးထဲ အမြစ်တွေ ထိုးထည့်ခဲ့သူပါ

စိတ်လိုလက်ရ မရှိတဲ့အခါ

မျက်နှာလို မျက်နှာရ မလုပ်တတ်ရုံလေးတစ်ခုနဲ့

ဒုက္ခကို ဘုံမမြှောက်လိုက်ပါနဲ့ကွယ်။

ကဗျာဆရာပါ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် နာကြည်းတာကလွဲလို့

ကမ္ဘာကြီးကို ဆဲရေး ဖို့ မကြံစည်ဖူးပါဘူး။ ။

၁၉၉၉ ၊ ဒီဇင်ဘာ ၊ ၈ မှာ ဖွဲ့နွဲ့ ။ ၂၀၀၀ ၊ ဖေဖော်ဝါရီ၊ မဟေသီမဂ္ဂဇင်း မှာ
ဖော်ပြ။

*

ငါး များခြင်း

သိုဝှက်ထားတယ်

အနံ့အသက်တွေ က နေ့တိုင်းထွက်ပေါ့

ဒွါရကိုးပေါက်လုံး

ဟုန်းဟုန်းတောက် ယိုစီး။

စဉ်းစားမရဘူး

ဒီ (၃၂) ကောဠာသကြီးကို စိန်စီ

ရယ် ရယ်ပြနေတဲ့ ပါးစပ်က

မုသာဝါဒနဲ့လက်မထပ်ဘဲ အတူနေ။

တဏှာကြီးသူပါ

အသက်ရှင်ချင်တယ်

အသက်ရှည်ချင်တယ်

အူမတောင့်ချင်တယ်

အူစိုချင်တယ်။

လိုချင်တာရဖို့

သမုဒ္ဒရာကိုလောဘတွေ နဲ့မျှားလိုက်တယ်

မျှားချိတ်မှာ မိလာတာက

အတ္တကြီးကြီး “ငါ” တစ်ကောင်။

သေချာတယ်

ကမ်းတစ်ဘက် မရောက်ခင်

“ငါကောင်” သေသွားပေါ့

ဘာမှ မဟုတ်ဘူး။ ။

၂၀၀၀ ၊ မေ ၊ ၁၈ မှာ ဖွဲ့နွဲ့ ။ ၂၀၀၀ ၊ ဩဂုတ် ၊ ကလျာမဂ္ဂဇင်းမှာ ဖော်ပြ ။

*